

Протојереј
Александар Иљашенко

КРИЗА У ПОРОДИЦИ

ШТА УГРОЖАВА ПОРОДИЧНУ СРЕЋУ

Прошојереј Александар Иљашенко

су ограничавања сексуалних побуда узрок болести, представља заправо модерни мит, као и теорије о томе да неограничена сексуална активност не наноси никакву штету. Некритичко прихватање оваквих теорија доприноси распострањеној сексуалној неумерености, и на тај начин смањује животну виталност и дуг век њених следбеника.

Одговорносћ за 75.000 абортуса

Одломак из предавања које је одржао доктор медицине Бернард Натансон из САД-а, поводом промене ирске конституције (Даблин, Ирска)

Многи од вас су слушали о мени као о начелнику највеће клинике за абортусе у свету, познатој по „лепом“ називу „Центар за репродукцију и сексуално здравље.“ Клиника се налазила у Њујорку. За две године, колико сам ја руководио клиником, у њој је извршено 60.000 абортуса. Под мојим руководством је радио 60 лекара, од осам сати ујутру све до поноћи. Сваки дан, чак и недељом, радили смо и по 120 абортуса. Радили смо без слободних дана, изузев једног у години – на Божић. Ја сам лично на приватној клиници додатно извршио још око 15.000 абортуса. На овај

начин сам одговоран за 75.000 абортуса. Разуме се да нисам поносан због наведене статистике, али мислим да предавање које чујете директно од мене носи извесни ауторитет и веродостојност.

Ја сам био оснивач националног удружења за укидање закона о абортусима „NARAL“ (National Association for Repeal of Abortion Laws) које је касније преименовано у Савез акције за право на абортус (National Rights Action League). Организовали смо га 1968. године Лаврентије Ладер, феминисткиња Бети Фредан, Каролина Бригцер, тада позната политичарка у Њујорку и ја.

У то време основати покрет овог типа била је изузетна смелост. Незната група са капиталом од 7.500 долара је кренула у акцију. Као што сам већ рекао, надати се на реформу закона о абортусима без извесне дрскости није било могуће. Да се тада објективно истражило јавно мњење, 99,5% Американаца би се изјаснило против легализације абортуса. Међутим, група од четири члана је са веома ограниченим капиталом успела да за кратко време промени закон о абортусима који је био на снази у држави Њујорк 140 година. Три године након тога Врховни суд САД-а је об-

јавио одлуку о легализацији абортуса у свих 50 држава САД-а.

Како смо дошли до тога? Тактику, коју смо ми користили користе у свим западним земљама мање-више.

Наша група „NARAL“ је знала да, ако се објективно спроведе истраживање јавног мњења Американаца, које се односи на абортусе, претрпећемо велики пораз. Тада поступисмо на следећи начин: послали смо у медије податке фiktивне анкете, чији резултати наводно показују да се 50–60% Американаца изјашњава да су за легализацију абортуса.

Ова тактика је била успешна и оправдала наша очекивања. Када јавност извесно време анализира чињеницу да се већина људи изјашњава у корист легализације абортуса, током времена готово свако се изјасни на тај начин, јер је веома мали број људи који жели да остане у мањини. То је била једна од наших добро промишљених метода. Користили смо измишљене, нетачне, двосмислене податке. Овом приликом бих хтео да посаветујем своје слушаоце да буду веома опрезни и да се критички поставе према свим истраживањима која се тичу јавног мњења, а која се објављују преко медија.

Такође смо знали да ћемо путем драматизације ситуације брзо привући пажњу и лако реализовати свој програм легализације абортуса. Због тога смо урадили следеће: доставили смо лажне податке о свакодневном нелегалном вршењу абортуса у САД-у. Цифра коју смо приказали јавности путем СМИ, била је 1,5 милион, премда је она уистину била око 100.000. Пуно пута изговорена лаж постаје истина, тако да нам је јавност поверовала.

Била нам је позната статистика о броју жена које су умрле приликом абортуса у САД-у током године. Цифра је била између 200 и 250 жена, а ми смо апеловали путем медија да је тај број износи 10.000.

Измишљене информације су одиграле своју улогу. Америчко друштво је било уверено да се закони о забрани абортуса морају мењати. Да су људи знали за лажне податке који се односе на број нелегалних абортуса у САД-у, они би извели другачије закључке. Ако упоредите реалан број абортуса, који износи 10.000 са 1,5 милионом који смо навели (15 пута више) онда можете да замислите, какве митови, измишљотине и лажи се шире у америчком друштву.

Даље смо тврдили следеће: ако абортуси и даље буду забрањени, они ће се нелегално извршавати у још већем броју.

Разуме се да то није тачно! Ако бисмо данас забранили абортусе, нелегално се не би вршили више него што се то чинили пре но што су их забранили.

Такође је једна од наших тврђији била да се са научне тачке гледишта не може доказати када настаје живот од момента зачећа. Сматрали смо да је питање – када настаје људски живот – теолошко, правно или филозофско, само не научно – биолошко.

Ово је била једна од пожељних тактика група која су се залагале за легализовање абортуса. Оне су непрестано тврдиле да је немогуће сазнати када настаје живот и да се то никада неће одредити.

Ипак, на kraју kraјева успели смо да одредимо када настаје живот код ембриона! Живот настаје у тренутку зачећа и од тог момента представља људско биће.

Не постоји такав скок, таква промена – претварање из ничега у нешто, из небића у биће. Живот је складни спектар, од самог свог почетка до kraja. Дозволити абортусе не значи ништа друго

но плански, дозвољено уништити људски живот. Абортус је смртоносно насиље и неопростиво зло. Сагласан сам са тим да је нежељена трудноћа врло сложена дилема. Ипак тражити решење у уништавању живота значи срамотно одобравање насиља. Као научник ја знам – не зато што верујем – већ знам: људски живот настаје самим зачећем. Ја нисам формално религиозан човек, али у дубини душе верујем у Божије постојање, који нас призива да кажемо том жалосном и неизрециво ужасном злочину против човечанства, одлучно и неоспорно „Не!“³

Нова сираћеја за њовећање нашалиштета

У Русији се од почетка 1990-тих примећује двоструки пад наталитета са 17,2 промила из 1986. године на 8,5 током 1999. године. Број деце која долазе на једну жену репродуктивног узрасла од 15–49 година се смањио са 2,2 до 1,2–1,3. Да би се оваква ситуација поправила, потребно је знати узroke због којих је настало смањење рађања. Традициони демографи не дају комплетан

³ Мариам... зашто плачеш? Кијев 2002 С. 54-56.